

ת"פ 49378/11/22 - מדינת ישראל נגד מ' א' מ'

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49378-11-22 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מ' א' מ'

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה שעניינה הפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לאישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים ולהם ילדים משותפים. ביום 28.4.22 ניתן צו הגנה על ידי בית המשפט האוסר על הנאשם, בין היתר, להתקרב אל המתלוננת או להטרידה במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות הטלפון. ביום 1.5.22 הוארך תוקפו של הצו עד ליום 1.5.23, בנוכחות ובהסכמת הנאשם. בין המועדים 14.8.22 ועד יום 20.8.22, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הפר הנאשם את צו ההגנה בכך שהתקשר מהטלפון הנייד שבחזקתו אל המתלוננת.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה והדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו. נטען כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. צוין כי עברו הפלילי של הנאשם מכביד, הוא ריצה מאסר ממושך בגין עבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת ושב לבצע עבירות המעידות על מסוכנות והיעדר מורא. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר מאחורי סורג ובריוח בגדרי המתחם שהוצע, מאסר מותנה והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם טען שאין מדובר בהפרה ברף גבוה של חומרה אם כי בשיחת טלפון בה התקשר הנאשם ממכשיר טלפון של אדם אחר ומדובר בטעות בשיקול הדעת שלא נלוותה לה עבירה נוספת. הסנגור ציין כי מדובר בנאשם כבן 70, המתגורר בגפו בבית אבות, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך בזמן שיפוטי כמו גם את עדות המתלוננת. כן הודגש שמאז האירוע חלפה תקופה לא קצרה ולא נרשמו לחובתו אירועים נוספים ולכן יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וציין שלא ישוב עליהם. כן סיפר שילדיו מתגוררים במרחק רב ממנו והוא אינו יכול לראותם בשל צו האוסר זאת.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. מעשיו של הנאשם פגעו בשלטון החוק ובחובת הציות לצווים שיפוטיים. כן נפגעה שלווה רוחה של המתלוננת. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אדגיש שההפרה התבטאה בביצוע שיחת טלפון אחת בלבד (ובכל מקרה לא צוין בכתב האישום שמדובר היה במספר רב יותר), תוך שתוכנה לא צוין בכתב האישום, כך שיש להניח עבור הנאשם את ההנחה הטובה עבורו, היינו שלא נאמר בשיחה דבר ובכל מקרה שלא נאמרו מילים שיש בהן משום נסיבה מחמירה.

6. לצורך בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, חלף מאסר בפועל שהוטל עליו בבית משפט השלום; עפ"ג 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה ואין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); ת"פ 57702-12-18 **מדינת ישראל נ' בר כהן** (24.2.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו שנועד להגן על אדם וצרף תיק נוסף בו הורשע בעבירת התנהגות פסולה במקום ציבורי ונגזרו עליו מאסר למשך חודש לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. במקרה זה, הנאשם שלח אל המתלוננת מספר הודעות וכן התקשר אליה אך לא נענה, וכל זאת בניגוד לצו שאסר זאת; ת"פ 41505-12-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.6.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם בכך ששלח במספר מועדים הודעות טקסט לבנו הקטין ולגרושתו שכללו איומים, אמירות מבזות וקללות. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ 60776-02-19 **מדינת ישראל נ' אליהו פדידה** (7.2.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים לאחר שהתקשר לבן זוגה הנוכחי של גרושתו, בניגוד לצו שאסר זאת, ובאירוע נוסף פנה אליו בשנית ואיים שירצח אותו. הצדדים עתרו במשותף לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 22982-11-20 **מדינת ישראל נ' שמואל שימחייב** (9.2.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת הוראה חוקית, הפרת צו שנועד להגן על אדם, הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה שלח הנאשם מספר רב של הודעות קוליות לגרושתו, בניגוד לצו האוסר זאת, ובהן גידופים ואיומים וכן הגיע אל דירתה ודפק בחוזקה על הדלת. נקבע כי מתחם הענישה בעבירות הפרת הצו, ההוראה החוקית וההטרדה נע בין "מאסר צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל"; ת"פ 14031-01-23 **מדינת ישראל נ' מועטי** (1.3.2023), בו נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות במקרה בו הורשע הנאשם בשני כתבי אישום בעבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם. במקרה הראשון הגיע הנאשם לכניסת בית המתלוננת והניח חפצים עבור הילדים. במקרה השני הבחין במתלוננת בכביש, עצר סמוך

לרכבה וצעק לעברה "אנחנו משפחה, למה את לא עונה לי". הנאשם נידון לחודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה.

7. לאור כל זאת, אני בדעה שמתחם העונש ההולם את העבירה מושא ענייננו נע בין מאסר מותנה ועד מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם

8. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שהעונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום. יש להצר על מציאות זו, שכן מעין בגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה שהוא ריצה בעבר מאסרים בכליאה, לרבות בשל עבירות הקשורות באותה המתלוננת (כפי שציינה המאשימה), ולאור גילו והמצוקה שהביע בפני, היה נכון שהתיק הנוכחי ישמש פלטפורמה לטיפול.

9. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה, שאף חסכה את עדות המתלוננת. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה והפנמת הפסול שבמעשה. הבאתי עוד בחשבון את גילו של הנאשם (כבן 70) ואת השפעתו האפשרית של עונש מאסר עליו. מנגד, הבאתי בחשבון את העבר הפלילי המכביד, לרבות כלפי המתלוננת. על רקע נתונים אלו שקלתי האם יש מקום להיעתר לעתירת המאשימה ולהטיל עונש מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות. לאחר בחינת הנתונים באתי לכלל מסקנה שעונש מאסר בכליאה, ואף בעבודות שירות, הוא מחמיר יתר על המידה, אינו הכרחי לצורך השגת התכלית הנדרשת במקרה זה וכי ניתן להשיגה באמצעות ענישה שתרתיע את הנאשם לבל ישוב על מעשיו.

10. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים את העבירה בה הורשע.

ב. אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך ₪ 3,000 להימנע בתוך שנתיים מלעבור על העבירה בה הורשע. הנאשם הצהיר שהבין את ההתחייבות והסכים לה ומשכך הצהרה זו באה חלף חתימה.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ג, 04 אפריל 2023, במעמד הצדדים.

